
MINNEORD

LEGELIVET

Egil Skjæraasen sovnet stille inn 12.12. 2014, omgitt av sine nærmeste. Denne hedersmannen var overlege ved gynekologisk avdeling/fødeavdelingen ved Drammen sykehus fra 1977 til han gikk av med pensjon.

Han var født 4.1. 1923 i Trysil og var en ekte friluftsmann med god forankring i norsk fjell og natur. Hans drøm var hvite vidder og kulde, og glanshistorien hans om en militær utmarsj på Finse med ski og tung pulk husker mange av oss svært godt.

På Rikshospitalet traff han sin Julie. De var sterkt engasjert i fødselshjelp og kvinnesykdommer både på jobb og hjemme. Deres felles forankring i faget var trygg, og han var svært stolt av Julie, som formaliserte sin faglige styrke med doktorgrad og professorat.

Da Egil Skjæraasen kom til Drammen, ble han del av en flott trio som utfylte hverandre på en fantastisk fin måte. Ved siden av ham besto trioen av Sverre Iversen og Odd Jordheim. De satte alle meget dype spor etter seg både faglig og menneskelig ved avdelingen i Drammen. Nå er de alle borte, men det er ikke sporene etter dem.

Egil var nytenkende og preget av stor grundighet, arbeidsom og pliktoppfyllende. Han innførte nye operative metoder ved avdelingen vår, både innen inkontinens med Burch-plastikk og innen infertilitet med tubeplastikk. Grundigheten hadde han fra nøyaktig håndkirurgi, og resultatene hans var til stor ære for avdelingen. I all pasientkontakt var han nær og lyttende, og pasientene var glade i ham. Fra Radiumhospitalet hadde han med seg store kunnskaper i onkologi, og spesielt denne pasientgruppen fikk hans store omsorg.

Hans menneskelige sider preget også sterkt hans samarbeidsånd overfor kollegene. Han var alltid vennlig innstilt og sa aldri noe galt om et annet menneske. Han ønsket ro og forutsigbarhet og drev ikke med sladder. Han ville dele av sin erfaring i fag og pasientbehandling med alle nye ansatte i avdelingen. Hans lune humor var viktig for miljøet i avdelingen.

Da han sluttet i sin stilling i Drammen, hadde han fortsatt arbeidskapasitet og arbeidet med stor energi med palliativ omsorg i Fransiskushjelpen. Han ble imidlertid etter hvert mer og mer avhengig av omsorgen fra Julie i hverdagen. Hun døde før ham, i 2012.

En kunnskapsrik, men ikke selvhevdende hedersmann er gått bort. Vi er takknemlige for at vi fikk ha ham som en viktig faglig læremester og et stort menneskelig forbilde!

Publisert: 10. mars 2015. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.15.0051

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.